

Ofiara Mszy świętej

Ofiara Mszy świętej

— krótkie studium duchowe

Militia Immaculatae
2023

Polish edition copyright © 2023 by
Fundacja Militia Immaculatae

Niniejsza broszurka jest tłumaczeniem publikacji
The Holy Sacrifice of the Mass
autorstwa arcybiskupa Dublina i prymasa Irlandii,
ks. Johna Charlesa McQuaida,
wydanej w 1945 roku przez Office of the Messenger

Publikacja jest dostępna:

Fundacja Militia Immaculatae

ul. Garncarska 34

04-886 Warszawa

www.militia-immaculatae.org

e-mail: info@militia-immaculatae.org

ISBN 978-83-66317-68-0

Printed I

All rights reserved

Msza święta — najważniejszy akt prawdziwej religii

Nasza wiara uczy nas, że najważniejszym aktem prawdziwej religii Jezusa Chrystusa jest Najświętsza Ofiara Mszy świętej. Z tego powodu Kościół zobowiązuje nas do wysłuchiwania Mszy świętej w niedziele i większe święta. Od dzieciństwa przyjmowaliśmy ten ważny obowiązek jako naszą powinność, a teraz, gdy osiągnęliśmy dojrzałość, zadziwiająco często możemy być obecni przy sprawowaniu Najświętszej Ofiary.

Dobrze jest więc, aby każdy katolik zadał sobie pytanie, które później zostanie mu postawione na Sądzie Ostatecznym: *czy z biegiem lat wzrastałem w rozumieniu i docenianiu Mszy świętej?*

Na szczęście jest możliwe, aby wszystkie osoby, nawet młode i niewykształcone, czerpały z owoców Najświętszej Ofiary. Nie możemy jednak twierdzić, że godnie kochamy naszego Boskiego Odkupiciela,

który przelał za nas swoją drogocenną Krew, jeśli nie korzystamy z otwartego skarbcza Mszy świętej.

Kiedy zastanawiamy się nad dokładnym znaczeniem Mszy świętej, zauważamy, że pożyteczne, a nawet konieczne jest wyjaśnienie natury ofiary. Użyte słowa na początku wydają się trudne. Trzeba jednak pamiętać, że w składaniu ofiary zawsze uczestniczyły osoby w każdym wieku i z każdego stanu. Wszyscy zatem muszą łatwo zrozumieć, co oznacza ofiara. Biorąc to pod uwagę, często posługujemy się językiem obrazowym lub opisujemy Mszę świętą, a zwłaszcza jej skutki, za pomocą barwnych wyrażeń.

Przekonamy się także, że precyzja języka, w którym Kościół przedstawia swoją naukę, choć początkowo może nie zachęcać, w dłuższej perspektywie pozwoli zrozumieć najbardziej istotne zagadnienia.

Znaczenie ofiary

Ofiara jest zewnętrznym i publicznym aktem religijnym, który dokonuje się na cześć jedynego Boga, aby ludzie mogli uznać i uszanować Jego całkowite panowanie. W prawdziwej ofierze składa się więc Bogu ofiarę, aby ukazać całkowitą zależność człowieka od Stwórcy.

Ta zależność stworzenia sięga początków istnienia człowieka, jego działalności i ostatecznego przeznaczenia; obejmuje całą jego istotę, zarówno jako osoby, jak i członka społeczeństwa. Jedynie przez całkowite ofiarowanie się Bogu umysłem, wolą i ciałem, człowiek może uznać swoją całkowitą zależność od Stwórcy.

Tylko przez widzialną ceremonię zewnętrzną człowiek może należycie wyrazić wobec Boga ukryte dyspozycje swojej duszy. Dlatego pełne oddanie się Bogu wyrażało się w zewnętrznym ofiarowaniu jakiejś widzialnej rzeczy, która była przeznaczona tylko dla Boga i miała reprezentować istotę i życie człowieka.

Na przestrzeni historii podczas ofiary zawsze dochodziło do zniszczenia ofiarowanej rzeczy wi-
dzialnej. Człowiek zatem przeznaczał dla samego
Boga, a jednocześnie w jakiś sposób niszczył stwo-
rzenie, nad którym sam panował. Stanowiło to wi-
dzialny znak i dowód, że w pokornej uległości ofia-
rował swoje istnienie i działanie Bogu, który jest
absolutnym właścicielem stworzenia.

Do natury człowieka należy składanie ofiar.
Nawet gdyby sam Bóg nie interweniował osobiście
w celu ustanowienia obrzędów ofiarnych, jakaś
forma ofiary byłaby konieczna, aby ludzie mogli
okazać należną cześć swemu Stwórcy i aby publicz-
nie uznali najwyższy majestat Boga. W ofierze nie
chodzi bowiem o wartość samej rzeczy ofiarowanej
Bogu ani też o całkowite zniszczenie ofiary, lecz
o to, by obrzędy lub ceremonie w sposób widoczny
wyrażały wewnętrzną postawę adoracji Boga przez
człowieka.

Ponadto, żadna rzecz stworzona nie nadaje się ze
swej natury do okazania szczególnej czci należnej
Bogu. Dlatego obrzęd ofiarowania musi być ustalony
przez władzę Bożą jako odpowiedni znak wyrażają-

cy uznanie Stwórcy panującego nad światem. Musi być wyznaczona i wyjęta z ludu osoba, która w imieniu społeczności dokona obrzędu ofiarowania.

Stąd w Starym Testamencie znajdujemy, że sam Bóg wybrał pewne obrzędy jako odpowiednie do składania ofiar, z przelaniem krwi lub innym równoważnym zniszczeniem, i wyznaczył jedno plemię Izraela na kapłanów, aby składali Mu należną ofiarę.

Cel ofiary

Pierwszym celem ofiary jest uznanie nie-skończonego majestatu Boga i oddanie Mu należynej czci. Człowiek jest jednak grzesznikiem. Z tego powodu ofiara oraz jej poświęcenie Bogu nabierają dodatkowego znaczenia — mają przebłagać Stworzyciela za grzechy, które — ze względu na sprawiedliwość Bożą — zasługują na słuszną karę.

Nie możemy poznawać i wychwalać Stwórcy, nie dziękując Mu jednocześnie za to, że nas stworzył i utrzymuje przy życiu, oraz nie uznając, że to u Niego należy szukać odpowiedzi na nasze modlitwy.

Z tych właśnie powodów ofiara staje się nie tylko aktem i znakiem adoracji, ale także aktem i znakiem zadośćuczynienia za nasze grzechy, dziękczynienia za dobrodziejstwa Boże i prośby o zaspokojenie naszych ważnych potrzeb.

Ofiara Mszy świętej

Te nieco trudne zagadnienia stają się łatwe do zrozumienia, gdy rozważa się Mszę świętą, ofiarę Jezusa Chrystusa, podczas której spotykamy umiłowaną przez nas osobę Boskiego Odkupiciela — Boga, który stał się Człowiekiem. Wszystkie ustanowione przez Boga ofiary Starego Prawa były figurami ofiary Tego, którego ludzie w końcu zobaczyli i usłyszeli w ludzkiej postaci w miastach i na wsiach Ziemi Świętej. Były one niewyraźnymi zapowiedziami wyjątkowej ofiary Jezusa Chrystusa na Górze Kalwarii.

Nasz Boski Pan, Jezus Chrystus, ustanowiony od wieków przez Boga Najwyższym Kapłanem, przelewając swoją drogocenną Krew na ołtarzu krzyża, ofiarował się Bogu jako ofiara dla naszego zbawienia. Przez tę jedyną ofiarę krzyża nasze odkupienie zostało raz na zawsze dokonane, zadośćuczynienie za grzech zostało w pełni złożone Bogu, a wszystkie zasługi zostały całkowicie zdobyte. Chrystus umarł za wszystkich, aby i ci, którzy żyją, nie żyli teraz w grzechu dla siebie samych, lecz w świętości z Tym, który za nich umarł.

Zostaliśmy uświęceni przez jeden akt ofiarowania
Ciała Jezusa Chrystusa. Złożywszy jedną ofiarę za
grzechy, zasiada On na zawsze po prawicy Boga.

Msza święta doskonałym wyrazem czci

Nasz Boski Odkupiciel w swoim miłosierdziu znalazł sposób ustanowienia ofiary, która nie tylko przypominałaby i przedstawiała Jego śmierć, ale także pośredniczyłaby w przekazywaniu każdemu człowiekowi zasług i zadośćuczynienia Zbawiciela. Przez tak ustanowioną ofiarę ludzkość może nieustannie oddawać Bogu cześć. Ofiara Mszy świętej jest zatem jedyna w swoim rodzaju. W noc przed swoją śmiercią nasz Boski Pan ustanowił bowiem ofiarę Eucharystii, czyli Mszy świętej, przez którą w sposób bezkrwawy Jego Ciało i Krew zostają ofiarowane Bogu pod postaciami chleba i wina. „A gdy oni wieczerali, Jezus wziął chleb, pobłogosławił, połamał i rozdał uczniom swoim, mówiąc: «Bierzcie i pożywajcie z niego wszyscy. To jest bowiem Ciało moje». A ujmując kielich, czynił dzięki Bogu i dał uczniom swoim, mówiąc: «Bierzcie i pijcie z niego wszyscy, to jest bowiem kielich Krwi Mojej, nowego i wiecznego przymierza, który za was i za wielu wylany będzie na

odpuszczenie grzechów»”. Podczas Ostatniej Wie-
czerzy Ten, który jest Kapłanem na wieki według po-
rządku Melchizedecha, wyświęcił swoich apostołów
na kapłanów i nakazał im oraz ich następcom w Jego
kapłaństwie składać ofiarę ze swego Ciała i Krwi aż
do końca czasów. „To ile razy czynić będziecie, na
moją czyńcie pamiątkę”.

Msza święta tożsama z ofiarą Krzyża

Na tym więc polega wyjątkowa doskonałość Mszy świętej, że będąc prawdziwą i właściwą ofiarą, ponawia ona ofiarę krzyża. W swej istocie Msza jest tym samym, co ofiara krzyża. Ten sam Kapłan, Jezus Chrystus, nadal ofiarowuje się Bogu Ojcu przez posługę swoich prawowitych kapłanów. Ta sama ofiara, Jezus Chrystus, jest teraz rzeczywiście obecna na naszych ołtarzach pod postaciami chleba i wina. Jedyne sposob ofiarowania różni się we Mszy świętej od sposobu ofiarowania w ofierze krzyżowej. W śmierci na krzyżu Krew Chrystusa została fizycznie przelana i oddzielona od Ciała. Dzisiaj na naszych ołtarzach Krew Chrystusa jest przelewana za nas i oddzielana od Ciała nie fizycznie, ale sakramentalnie w symbolu, który wyraża śmierć: oddzielna konsekracja substancji chleba, który teraz staje się Jego Ciałem i oddzielna konsekracja substancji wina, które teraz staje się Jego Krwią.

Cel ofiary Mszy świętej

Cel bezkrwawej ofiary, którą Jezus Chrystus składa Bogu z siebie i ze swego Kościoła we Mszy świętej, nie różni się od celu, jaki zrealizował się w przelaniu Jego Krwi na Górze Kalwarii. Kościół bowiem naucza, że jest to czysta ofiara, o której wspomniał prorok Malachiasz: „Od wschodu słońca aż do zachodu wielkie jest imię moje między narodami i na każdym miejscu poświęcają i składają imieniu memu ofiarę czystą” (Mal 1, 11). W ten sposób Najświętsza Ofiara jest nieustannym źródłem adoracji.

Msza święta jest również niekończącym się dziękczynieniem składanym Jezusowi Chrystusowi i Jego Kościołowi za wszystkie dobrodziejstwa Boga, naszego Stwórcy i Ojca. „Czynił dzięki” — mówi Pismo święte, nawiązując do ustanowienia Najświętszej Eucharystii. Sama nazwa *Eucharystia* oznacza „dziękczynienie”.

Kościół stale naucza, że Msza święta jest przede wszystkim ofiarą przebłagalną składaną Bogu. Sam Chrystus powiedział, że w ofierze Eucharystii Jego Ciało jest wydawane za nas, a Jego Krew jest przele-

wana za wielu na odpuszczenie grzechów. A jeśli Msza święta jest ustanowiona dla odpuszczenia grzechów, musi mieć na celu — zważywszy na naszą upadłą naturę — uzyskanie od miłosiernego Boga tego, co jest nam niezbędne do zbawienia.

Cele Najświętszej Ofiary są zatem takie same, dla których nasz Zbawiciel ofiarował się na ołtarzu krzyża.

Skutki Mszy świętej w odniesieniu do Boga

Skutki Najświętszej Ofiary odpowiadają skutkom ofiary krzyżowej. Jeśli rozważymy te skutki w odniesieniu do Boga, zyskujemy lepsze poznanie Mszy świętej oraz zachowujemy wobec niej postawę szacunku. Jest ona bowiem niewyczerpanym źródłem doskonałej adoracji, dziękczynienia, zadośćuczynienia i prośby.

We Mszy świętej Bóg stał się Człowiekiem, który sam jest głównym ofiarnikiem. We Mszy świętej to sam Jezus Chrystus ofiarowuje się Bogu pod postaciami chleba i wina. Ponieważ Ten, który ofiaruje, ma nieskończoną godność, to ofiara, którą składa, ma nieskończoną wartość. Dlatego Msza święta nie może nie przynieść skutków, dla których została ustanowiona.

Niezawodnie i niezależnie od świętości celebransa czy zgromadzonych wiernych, każda Msza święta oddaje Trójcy Przenajświętszej bezgraniczną chwałę i składa Jej dziękczynienie. Każda Msza święta zadośćuczyni Bogu tak bardzo, że jest to niewspółmierne ze wszelkim złem, jakie grzech ludzi i aniołów mógł wy-

rządzić Boskiemu Majestatowi. Każda Msza święta przynosi odpuszczenie grzechów i wszelkiego rodzaju łaski, które przyczyniają się do zbawienia człowieka. Taka jest chwała i wartość ofiary Jezusa Chrystusa, prawdziwego Boga, prawdziwego Człowieka, Boskiego Odkupiciela ludzkości.

Skutki Mszy świętej w odniesieniu do nas

Skutki Mszy świętej w odniesieniu do nas, grzeszników, mierzy się dyspozycją naszych dusz. Jako ofiara zadośćuczynienia Msza święta uzyskuje dla tych, którzy nie są uparci w opieraniu się Bogu, łaski, dzięki którym są oni doprowadzeni do prawdziwej pokuty i do owocnego przyjęcia sakramentów. W ten sam sposób święta Ofiara odpuszcza — natychmiast i niezawodnie, żywym i umarłym — kary doczesne za grzech na miarę miłości tych, którzy słuchają Mszy świętej lub za których jest ona ofiarowana. Ofiara Jezusa Chrystusa we Mszy świętej, jako ofiara błagalna, przynosi łaski potrzebne nam do zbawienia. Należy jednak pamiętać, że Msza święta wyjednuje to, co opatrność Boża uzna za stosowne dać nam proporcjonalnie do żarliwości i wytrwałości naszych modlitw.

Wynika z tego, że najpełniej korzystają ze świętej Ofiary ci, którzy właściwie jednoczą się z Jezusem Chrystusem w ofiarowaniu siebie we Mszy świętej. Jej

skuteczność jest nieskończona, ponieważ nieskończona jest godność Jezusa Chrystusa, głównego ofiarnika i ofiary.

Skuteczność Mszy świętej jest nieskończona, ponieważ przekazuje ona niezliczone zasługi krzyża, nie będąc ograniczona liczbą dusz, które z tego skarbcza czerpią łaskę Chrystusa. Największą jednak łaskę czerpią ci, którzy uczestniczą we Mszy świętej z najgłębszą wiarą i najtrwalszym przyłgnięciem do miłującej woli Boga.

Zjednoczenie z Boskim Odkupicielem w ofiarowaniu samego siebie

Istnieje wiele sposobów, by naszą obecność przy sprawowaniu Najświętszej Ofiary uczynić owocną. Wszystkie one są dobre, aczkolwiek jedną postawę duszy pragniemy podkreślić ponad wszystkie inne: należy dokonać wysiłku zmierzającego do ściślejszego zjednoczenia się z ofiarą naszego Boskiego Odkupiciela, którą składa On Bogu.

Postawa ta polega na świadomym zrozumieniu prawdy, że przez chrzest, dzięki łasce Bożej, jesteśmy członkami tego Ciała, którego Głową jest Jezus Chrystus. Jest to więc postawa całkowitego poddania się żądaniom Boga, wyrażająca się w gotowości do niesienia krzyża w każdym momencie naszego życia zgodnie z Jego wolą. Jest to stała skłonność do czynienia zawsze tego, co jest miłe Bogu Ojcu, na wzór naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Jezus Chrystus w pierwszej chwili swojego istnienia na ziemi zadeklarował ofiarowanie siebie Bogu: „Zagłada za grzech nie podobala się Tobie. Wtedy

rzekłem: Oto przychodzę, aby pełnić wolę Twoją, Boże”. W chwili śmierci oznajmił, że ostatecznie wypełnił całą tę wolę, wypowiedziawszy słowa „Wykonało się”.

Najświętsza Maryja Panna jako wzór we Mszy świętej

Dzięki łasce Bożej zjednoczenie z ofiarą Jezusa Chrystusa we Mszy świętej jest możliwe dla wszystkich. Nawet dziecko może je zrozumieć, a niewykształceni, zwłaszcza ci cierpiący, mogą przewyższyć w żalu i gorliwości nawet uczonych. Takie usposobienie duszy najdoskonalej posiadała Najświętsza Maryja Panna.

W chwili zwiastowania Maryja, godząc się zostać Matką Zbawiciela, ofiarowała się Bogu w pełnym zjednoczeniu ze swoim Boskim Synem, aby jako Jego pokorna służebnica pełnić wolę Bożą. Od tego momentu każda kolejna próba w Jej życiu służyła jedynie zwiększeniu zasługi Jej ofiary.

Podczas ofiarowania usłyszała słowa Symeona zapowiadające krzyż, które to poruszyły Jej duszę. W trzydniowym poszukiwaniu Syna, w domu w Nazarecie, w misji publicznej Chrystusa przygotowywała się do ostatecznej agonii wywołanej Jego męką i śmiercią krzyżową.

Stojąc pod krzyżem, zjednoczyła się ze swoim Synem w jedynej ofierze, która miała na celu odkupienie ludzkości. Właśnie dlatego, że Maryja była tak ściśle złączona z Jezusem Chrystusem w ofiarowaniu siebie na Kalwarii, jest teraz Wszechpośredniczką, która wstawia się za rodzajem ludzkim i rozdziela wszystkie łaski Boskiego Odkupiciela.

Zjednoczenie z Jezusem Chrystusem w umyśle i sercu

Wstawiennictwo Maryi wyprasza nam łaskę trwałego zjednoczenia naszego umysłu, serca i naszej duszy z Jezusem Chrystusem w doskonałym oddawaniu Mu czci we Mszy świętej. Trwamy wtedy w owym „*duchu pokory i skruszonego serca*”, o którym wspomina się w ofertorium i do którego przygotowywani jesteśmy przez wyznanie grzechu na początku Mszy świętej, poprzez prośby wszystkich kolekt oraz poczczenia zawarte w liście i Ewangelii. W takiej postawie pokornej adoracji zgadzamy się ze słowami prefacji, że przez Jezusa Chrystusa wszelkie dobrodziejstwa spływają na nas od Boga.

Przed konsekracją jako błagający, w łączności z chwalebnią Dziewicą Maryją, Matką Jezusa Chrystusa, naszego Boga i Pana, wraz ze wszystkimi świętymi, papieżem, naszym biskupem i wszystkimi, którzy wyznają jedyną prawdziwą wiarę, prosimy o przedstawienie Bogu Ojcu hostii i kielicha, które mają być konsekrowane jako znak ofiary składa-

nej przez nas, Jego sługi, i przez całą rodzinę Jego Kościoła.

Po konsekracji, symbolu śmierci, przez którą Ciało i Krew Jezusa Chrystusa stają się rzeczywiście obecne na ołtarzu, „jako służy Boga oraz lud Jego święty [...] ofiarujemy przez ręce kapłana przedostojnemu Majestatowi Boga [...] Hostię czystą, Hostię świętą, Hostię niepokalaną, Chleb święty wiekuistego życia i Kielich zbawienia wiecznego”. Pokornie błagamy, abyśmy „otrzymali z niebios pełnię błogosławieństwa i łaski przez Chrystusa, Pana naszego”. Jako grzesznicy błagamy Go, aby dał nam „udział i obcowanie [...] z całym gronem [Jego] Świętych [...] nie z naszych zasług biorąc miarę, lecz przebaczeniem obdarzając przez Chrystusa, Pana naszego”.

Wyznajemy bowiem, że przez Jezusa Chrystusa oddawana jest Trójcy Przenajświętszej wszelka cześć, a ludziom zapewniane są dobra zbawienia. Kontynuując modlitwę samego Chrystusa, prosimy Boga, aby był znany na ziemi, abyśmy pełnili Jego wolę i otrzymali łaski konieczne do uwolnienia od grzechu i zapewnienia pokoju przez Jezusa Chrystusa.

Następnie, zwracając się bezpośrednio do Boskiego Odkupiciela, który gładzi grzechy świata, w modlitwie przed Komunią świętą błagamy, aby Jezus Chrystus nie zważał na nasze grzechy, lecz wejrzał na wiarę swego Kościoła, i sprawił, byśmy zawsze przestrzegali Jego przykazań.

Uczestniczenie we Mszy świętej w takim usposobieniu, sprawia, że całkowicie jednoczymy się z ofiarą złożoną przez Jezusa Chrystusa na krzyżu, która jest nieustannie odnawiana podczas Najświętszej Ofiary. Powinniśmy zatem starać się lepiej zrozumieć znaczenie Mszy świętej, abyśmy zjednoczeni z Jezusem Chrystusem, naszym Bogiem i Zbawicielem, uczynili nasze życie całkowicie poddanym woli Bożej i nauczaniu Jego Kościoła.

Jest naszym gorącym pragnieniem, abyśmy my, którzy mamy przywilej tak częstego słuchania Mszy świętej, mogli za wstawiennictwem Najświętszej Maryi Panny doskonalej poddawać się Bogu, adorując Go ze skruszonym sercem, pokorniej Mu dziękować za Jego dobrodziejstwa i pełniej zadośćuczynić za nasze grzechy — tak abyśmy w każdym aspekcie naszego codziennego życia z większą miłością „strzegli

Jego przykazań i nigdy nie byli od Niego odłączeni”. Niech dzieje się to dzięki zasługom ofiary „jedyne go Pana Jezusa Chrystusa, jednorodzonego Syna Bożego, który dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy, stał się człowiekiem i został za nas ukrzyżowany”.

SPIS TREŚCI

Msza święta — najważniejszy akt prawdziwej religii	3
Znaczenie ofiary	5
Cel ofiary	8
Ofiara Mszy świętej	9
Msza święta doskonałym wyrazem czci	11
Msza święta tożsama z ofiarą Krzyża	13
Cel ofiary Mszy świętej	14
Skutki Mszy świętej w odniesieniu do Boga	16
Skutki Mszy świętej w odniesieniu do nas	18
Zjednoczenie z Boskim Odkupicielem w ofiarowaniu samego siebie	20
Najświętsza Maryja Panna jako wzór we Mszy świętej	22
Zjednoczenie z Jezusem Chrystusem w umyśle i sercu	24

www.militia-immaculatae.org

Fundacja Militia Immaculatae kontynuuje ideał św. Maksymiliana. Wydaje i rozpowszechnia książki, broszury, czasopisma, foldery o Niepokalanej.

Pragniemy ze wszystkich sił pracować zgodnie z wytycznymi św. Maksymiliana, by rozpowszechnić cześć Niepokalanej, by Ona była znana i kochana.

Jeśli pragną Państwo włączyć się w nasz apostołat,
proszę napisać na adres:

info@militia-immaculatae.org

Mogą Państwo wspomóc działalność Fundacji, dokonując wpłat na nasze konto. Prosimy adresować je następująco:

Fundacja Militia Immaculatae

ul. Garncarska 34
04-886 Warszawa

Numery kont bankowych:

Bank BNP Paribas S.A.

Adres banku: ul. Kasprzaka 10/16, 01-211 Warszawa, Polska

Konto złotówkowe: **91 1750 0012 0000 0000 4104 4985**

Przelewy walutowe:

Konto EUR: **PL 46 1750 0012 0000 0000 4104 5019**
Kod SWIFT: PPABPLPK

Konto GBP: **PL 16 1750 0012 0000 0000 4121 0362**
Kod SWIFT: PPABPLPK

Konto USD: **PL 24 1750 0012 0000 0000 4104 5027**
Kod SWIFT: PPABPLPK

Konto CHF: **PL 77 1750 0012 0000 0000 4104 5043**
Kod SWIFT: PPABPLPK

Militia Immaculatae

www.militia-immaculatae.org